

RAAD VAN TOEZICHT VERZEKERINGEN

UITSpraak Nr.2003/24 Mo

in de klacht nr. 2002.1962 (048.02)

ingediend door:

hierna te noemen 'klager',

tegen:

hierna te noemen 'verzekeraar'.

De Raad van Toezicht Verzekeringen heeft kennis genomen van de schriftelijke klacht, alsmede van het daartegen door verzekeraar gevoerde schriftelijke verweer.

Uit de stukken is, voor zover voor de beoordeling van de klacht van belang, het navolgende gebleken.

Inleiding

Klager heeft met ingang van 28 juli 1998 bij verzekeraar een caravanverzekering gesloten voor zijn caravan inclusief de inboedel ervan. De caravan is blijkens het polisblad verzekerd voor een bedrag van f 33.850,-. Volgens artikel 3 sub 3 van de op de caravanverzekering van toepassing zijnde bijzondere verzekeringsvoorwaarden wordt bij schade aan de inboedel van de caravan maximaal f 5.000,- per gebeurtenis uitgekeerd.

De verzekering bevat de volgende clausule: 'Niet verzekerd is diefstal van de caravan (ongeacht de plaatsing van de caravan), behalve als de caravan is voorzien van zowel een wielklem als een koppelingsslot die allebei VIP/TNO goedgekeurd zijn. Als de caravan wordt gestald in een af te sluiten gebouw, dat gebruikt wordt voor stalling van meer caravans, zijn de genoemde sloten niet verplicht'.

Klager heeft bij verzekeraar aangifte gedaan van de diefstal in de nacht van 29 op 30 augustus 1998 van zijn caravan. Verzekeraar heeft aanvankelijk met een beroep op voormelde clausule aan klager schade-uitkering ontzegd. Later heeft verzekeraar aangeboden coulanchehalve een bedrag van f 17.500,- uit te keren, met welk aanbod klager zich blijkens een brief van 27 december 1999 van zijn tussenpersoon akkoord heeft verklaard. Vervolgens heeft verzekeraar genoemd bedrag aan klager betaald.

De klacht

De caravan was gestald bij een caravanstalling. Het terrein van de caravanstalling was rondom afgesloten met een hekwerk. Op dit terrein staan twee loodsen, met daartussen een open ruimte. Het terrein is slechts te bereiken via de met een slagboom beveiligde ingang. Ten tijde van de diefstal was de

2003/24 Mo

caravan, zonder dat klager dat wist, tijdelijk buiten de loods op het terrein gestald. De diefstal heeft kunnen plaatsvinden door het forceren van de slagboom.

De getaxeerde schade door de diefstal van de caravan bedraagt f 34.188,- incl. BTW; daarnaast heeft klager verzekeraar verzocht de inboedel met een geschatte waarde van circa f 12.500,- te vergoeden.

Klager heeft de stallinghouder in rechte aangesproken tot schadevergoeding. In die procedure is een schikking bereikt en heeft de stallinghouder een bedrag van f 8.500,- aan klager voldaan.

Verzekeraar heeft met een beroep op de hierboven onder Inleiding geciteerde clause schadevergoeding geweigerd. Uiteindelijk heeft hij, zonder te erkennen tot uitkering verplicht te zijn, een bedrag van f 17.500,- aangeboden. Klager heeft dit aanbod aanvaard, zonder daarmee voor het overige zijn rechten uit de verzekeringsovereenkomst prijs te geven. Latere correspondentie heeft verzekeraar er niet toe gebracht te erkennen dat hij gehouden is tot uitkering van het restant van de schade, minus hetgeen door de stallinghouder is voldaan.

Vaste jurisprudentie is dat het bij de uitleg van een beding in een (verzekerings-)overeenkomst aankomt op wat partijen met dat beding hebben beoogd en wat een redelijke uitleg van het beding met zich brengt. Daarbij moet worden gelet op de zin die partijen in de gegeven omstandigheden over en weer redelijkerwijs aan het beding mochten toekennen en op hetgeen zij te dien aanzien redelijkerwijs van elkaar mochten verwachten. De letterlijke tekst van het beding mag niet beslissend zijn.

De bedoeling van de clause is duidelijk: het terugdringen van de gevallen waarin verzekeraar tot schade-uitkering moet overgaan terwijl de verzekerde door het treffen van redelijke maatregelen schade had kunnen voorkomen.

Een redelijke uitleg van de clause brengt mee dat onder stalling 'in een af te sluiten gebouw, dat gebruikt wordt voor stalling van meer caravans' ook valt stalling op een terrein waarvan de toegang is afgesloten met een hekwerk en een slagboom die slechts met grote kracht ontzet kan worden, zeker nu het terrein grotendeels aan het zicht vanaf de openbare weg was onttrokken. Op een aldus afgesloten terrein waren een wielklem en koppelingsslot niet vereist omdat het risico van diefstal daar klein is.

Overigens heeft klager niet zelf de caravan buiten gestald, maar heeft de stallinghouder de caravan tijdelijk op het buitenterrein geplaatst in verband met een herschikking van de caravans. Klager treft geen verwijt.

Verzekeraar gaat aan de ratio van de polisvoorwaarden voorbij. Uitgaande van de uitleg van verzekeraar zou diefstal van de caravan uit een slechts met een provisorisch hangslot afgesloten gebouw, zonder dat dit gebouw op andere wijze tegen inbraak is beveiligd, onder de dekking vallen, en het onderhavige geval, stalling op een afgeschermd terrein, niet. De polisvoorwaarden stellen geen eisen aan het gebouw.

Bovendien vereist de clause dat het gebouw 'af te sluiten' en dus niet dat het daadwerkelijk afgesloten is. Derhalve is diefstal uit een gebouw dat niet afgesloten is, doch wel afgesloten kan worden, een verzekerd evenement. Ook eist de clause niet dat de diefstal wordt voorafgegaan door braak. Klagers caravan was op een veiliger wijze gestald dan de clause strikt genomen vereist.

Gelet op de strekking van de clause heeft klager gedaan wat in redelijkheid van hem mocht worden verwacht om diefstal te voorkomen en heeft daarmee zijn

2003/24 Mo

verplichtingen uit de verzekeringsovereenkomst nagekomen. In redelijkheid kan verzekeraar niet blijven weigeren de resterende schade te vergoeden.

De polisvoorwaarden zijn dan ook voor meer dan één uitleg vatbaar. De hierdoor geschapen onduidelijkheid mag niet voor risico van klager komen.

Primair stelt klager derhalve dat hij heeft voldaan aan de clausule. Subsidiair, voor het geval hij zich niet gehouden zou hebben aan de tekst van de clausule, stelt hij te hebben gehandeld overeenkomstig de bedoeling van de clausule.

Het standpunt van verzekeraar

Op 30 augustus 1998 is door de politie proces-verbaal opgemaakt. Daarin is een verklaring van klager opgenomen: 'Ik heb na mijn vakantie mijn caravan gestald op een bedrijfsterrein gelegen aan (...). Rondom het terrein staat een hekwerk. Ik weet niet of dit hekwerk wordt afgesloten. Op het terrein staan twee loodsen. Tussen de loodsen is een slagboom geplaatst. Ik heb de caravan op het terrein geplaatst achter de slagboom. Dat stuk terrein is alleen toegankelijk door het pad tussen de loodsen .... De personeelsleden hebben mij niet benaderd omdat zij dachten dat ik zelf de caravan had opgehaald van het terrein ... Ik neem aan dat de slagboom vannacht op slot gezeten heeft, maar ik weet dit niet zeker'. Onbekend is of het terrein 's nachts verlicht is.

Een brief van 21 oktober 1998 van de tussenpersoon aan verzekeraar vermeldt: 'Volgens verzekerde had hij al minstens een week voordat de caravan werd gestolen, de caravan bij de stalling aangeboden. Of de caravan de gehele tijd is blijven buiten staan, of dat de caravan door de stallinghouder de bewuste dag weer is buiten gezet .... is hem niet bekend'.

Vast staat dat de caravan op het moment van de diefstal buiten stond en niet was voorzien van een wielklem en/of koppelingslot.

De clausule geeft concreet en niet in vage bewoordingen aan wanneer ondanks de algemene uitsluiting voor diefstal, diefstal van een caravan verzekerd is. Onjuist is om in strijd met de tekst alleen op grond van redelijkheid de tekst uit te leggen en op te rekken. Verzekeraars belang bij de clausule is duidelijk. Omdat de tekst duidelijk is mocht klager er niet vanuit gaan dat verzekeraar in de genoemde omstandigheden dekking zou verlenen. Volgens klager is de bedoeling van de clausule dat een verzekerde niet lichtvaardig met het verzekerde object omgaat en redelijke maatregelen neemt om schade te voorkomen. Verzekeraar heeft echter ervoor gekozen om niet in dergelijke vage bewoordingen de plichten van de verzekerde te omschrijven, doch zeer concreet aangegeven wanneer diefstal wel en niet verzekerd is. Slechts als een beding voor meer dan één uitleg vatbaar is, komt het aan op hetgeen partijen met dat beding hebben beoogd en wat een redelijke uitleg ervan meebrengt.

Verzekeraar heeft met de clausule beoogd diefstal van caravans uit te sluiten. Dit is slechts anders wanneer de verzekerde maatregelen heeft genomen om diefstal te voorkomen. Deze maatregelen zijn expliciet in de clausule vermeld. Deze maatregelen behoeven niet genomen te worden wanneer de caravan in een af te sluiten gebouw gestald wordt. De reden hiervan is dat caravans die geplaatst zijn in een gebouw vanaf de openbare weg niet zichtbaar zijn. Bovendien dient degene die een caravan wil ontvreemden dan eerst het gebouw binnen te dringen, zodat er een barrière is waardoor het diefstalrisico aanzienlijk wordt verkleind.

Klagers advocaat meldde pas 20 oktober 2000 dat de caravan aanvankelijk binnen was gestald, maar buiten medeweten van klager buiten geplaatst werd.

2003/24 Mo

Dit is echter onaannemelijk en in tegenspraak met hetgeen klager twee jaar eerder tegenover de politie heeft verklaard en met hetgeen de tussenpersoon hierover heeft verklaard. Bovendien is voor de mededeling van de advocaat geen enkel bewijs geleverd. Uit het proces-verbaal blijkt dat klager de caravan buiten op het terrein plaatste en zonder de in de clausule genoemde maatregelen heeft achtergelaten. Klager wist niet of het hekwerk rondom het terrein afgesloten was en evenmin of de slagboom afgesloten zou worden. Klager heeft ook niet geïnformeerd of de stallinghouder de caravan direct binnen zou plaatsen of nog buiten liet staan; hij liet de caravan achter zonder genoemde maatregelen en zonder er verder toezicht op te houden, navraag te doen op het terrein en zonder aan te geven welke maatregelen genomen moesten worden indien de caravan buiten geplaatst zou worden.

Klager heeft niet voldaan aan de eisen die in de clausule opgenomen zijn en aan hetgeen met de clausule beoogd is. Het terrein tussen de twee loodsen, waar klager de caravan achterliet, is vanaf de openbare weg zichtbaar. De caravan is dan ook vanaf de weg zichtbaar geweest hetgeen het risico van diefstal aanzienlijk verhoogde. Verder is het terrein voor meer mensen toegankelijk en wordt geen toezicht gehouden. Dit blijkt ook uit de verklaring van klager in het proces-verbaal: 'De personeelsleden hebben mij niet benaderd omdat zij dachten dat ik zelf de caravan had opgehaald van het terrein'. De slagboom blijkt geen gebruikelijke slagboom te zijn (een rood/witte paal met een mechanisme dat de paal op verzoek opent) doch een grijze paal, dunner dan gebruikelijk, welke geopend kan worden door deze op te lichten. In het proces-verbaal van aangifte van de stallinghouder, welke aangifte pas plaatsvond op 6 november 1998, is diens verklaring opgenomen. Uit de verklaring blijkt dat het hekwerk 's avonds niet gesloten wordt en dat volgens de stallinghouder de slagboom met kracht uit de lip van het slot gehaald is (hetgeen blijkbaar tot de mogelijkheden behoort). Nu hij verder verklaart dat hij er geen schade aan overgehouden heeft, acht verzekeraar deze lezing niet bewezen.

De stelling van klager dat het buitenterrein onderdeel is van de overdekte caravanstalling is niet houdbaar; ook de clausule laat een dergelijke uitleg van het begrip gebouw niet toe.

Ondanks zijn uitdrukkelijke verzoek aan klager om informatie over de aansprakelijkstelling van de stallinghouder en het verloop van de discussie daarover heeft verzekeraar deze informatie niet ontvangen.

De diefstal is niet gedekt, omdat klager niet aan de in de clausule gestelde eisen heeft voldaan. De clausule is duidelijk en behoeft geen nadere uitleg. Wanneer de clausule voor nadere uitleg vatbaar zou zijn, hetgeen verzekeraar betwist, dan heeft klager niet gehandeld conform hetgeen met de clausule beoogd werd. Met de betaling van 50% van de schade heeft verzekeraar zeer coulant gehandeld.

Het commentaar van klager

Klager heeft, kennis genomen hebbend van het verweer van verzekeraar, zijn klacht gehandhaafd en nog nader toegelicht..

Het oordeel van de Raad

1. Blijkens de tekst van de onderhavige hierboven onder Inleiding geciteerde clausule is diefstal van klagers caravan, ongeacht de plaatsing van de caravan, niet verzekerd. Dit is blijkens de clausule slechts anders als hetzij de caravan is voorzien van zowel een

2003/24 Mo

wielklem als een koppelingsslot die allebei VIP/TNO goedgekeurd zijn hetzij de caravan wordt gestald in een af te sluiten gebouw, dat gebruikt wordt voor stalling van meer caravans.

2. De Raad acht verdedigbaar het standpunt van verzekeraar dat uit de clausule voldoende duidelijk blijkt dat de diefstal van klagers caravan niet verzekerd is omdat deze plaatsvond toen de caravan buiten was gestald en niet was voorzien van de voormelde sloten. Voorts acht de Raad verdedigbaar dat uit de woorden ongeacht de plaatsing van de caravan voldoende duidelijk blijkt dat de door klager genoemde bijzonderheden betreffende het buiten stallen van zijn caravan niet ter zake doen. Door met een beroep op de clausule aan klager schadevergoeding te ontzeggen, maar niettemin later alsnog een bedrag van f 17.500,- aan klager uit te keren, heeft verzekeraar de goede naam van het verzekeringsbedrijf niet geschaad.

De beslissing

De Raad verklaart de klacht ongegrond.

Aldus is beslist op 7 april 2003 door Mr. M.M. Mendel, voorzitter, Mr. D.H. Beukenhorst, Drs. C.W.L. de Bouter, Mr. R. Cleton en Mr. E.M. Dil-Stork, leden van de Raad, in tegenwoordigheid van Mr. S.N.W. Karreman, secretaris.

De Voorzitter:

(Mr. M.M. Mendel)

De Secretaris:

(Mr. S.N.W. Karreman)